

– harmadlagosan, amennyiben az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a Lipor nem teljesítette teljes egészében a 92/50/EGK irányelv követelményeit, állapítsa meg, hogy a Bizottság megsértette az arányosság elvét azzal, hogy a Hidroprojectóval kötött szerződések finanszírozása tekintetében 100 %-os pénzügyi korrekciót írt elő.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztására a felperes jogban való tévedésre, nyilvánvaló mérlegelési hibára, hiányos és téves indoklásra és az arányosság elvének megsértésére hivatkozik.

A Hidroprojectóval 1989-ben kötött szerződést illetően a felperes azt sérelmezi, hogy a Bizottság mérlegelési hibát követett el a szerződés D. részének értékét illetően.

Az ugyanezen felek között 1997-ben kötött szerződést illetően a felperes megerősíti, hogy a Bizottság mérlegelési hibát vétett azzal, hogy nem értette meg, hogy e szerződések részben az 1989-es szerződés konkretizálása és részben a hivatkozott szerződés a projekt alakulás miatt szükségessé vált kiterjesztése miatt jöttek létre. Sérelmezi továbbá, hogy a Bizottság álláspontja szerint a szerződéseket nyílt eljárás útján kellett volna odaítélni. A felperes álláspontja szerint, még amennyiben elfogadnánk, hogy e szerződések az 1989-es szerződéstől függetlenek és meghaladták a 92/50 irányelvben szabályozott eljárások keretében történő odaítélésre előírt küszöböt, vonatkozó rájuk az ugyanezen irányelv 11. cikkében előírt kivétel.

Az ugyanezen felek között létrejött, 1995. március 28-i és április 28-i szerződéseket illetően a felperes előadja, hogy a Bizottság mérlegelési hibát vétett azzal, hogy azokat egyetlen szerződésnek és az 1989-es szerződés kiterjesztésének minősítette, továbbá hogy arra a következtetésre jutott, hogy a szerződések odaítélését nyílt eljárásnak kellett volna megelőznie. Előadja, hogy valójában különböző időpontokban létrejött szerződésekről van szó. E szerződések egyikét eredetileg meghívásos eljárás keretében kötötték, míg a másik nem érte el a kellő küszöböt ahhoz, hogy az irányelvben szabályozott eljárások tárgyát képezze. Mindenesetre mindkettőt a portugál jog alapján kötötték olyan időpontban, amikor a 92/50 irányelvnek a belső jogba való átültetésére még nem került sor.

Végül az IDAD-dal 1999-ben kötött szerződések tekintetében a felperes – bár elismeri, hogy azokat a Bizottság együttesen figyelembe veheti az értékük és esetlegesen a nyílt eljárást szabályozó rendelkezések hatálya alá esésük tekintetében – felsorolja azon okokat, amelyek miatt ezeket külön szerződéseként kötötték meg, továbbá előadja, hogy az IDAD közjogi szerv, és mint ilyen, a 92/50 irányelv értelmében ajánlatkérőnek minősül. Álláspontja szerint a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie ezen okokat a 100 %-os pénzügyi korrekció újbóli megfontolása érdekében. A felperes álláspontja szerint ez a korrekció sérti az arányosság elvét.

2007. február 5-én benyújtott kereset – Denka International BV kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-30/07. sz. ügy)

(2007/C 82/90)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Denka International BV (Barneveld, Hollandia) (képviselők: K. Van Maldegem, C. Mereu ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a 2006/92/EK bizottsági irányelv 2. cikkének b) pontját és II. mellékletét;
- az Európai Közösségek Bizottságát kötelezze a költségek és a kamatok viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresetében a 76/895/EGK, a 86/362/EGK és a 90/642/EGK tanácsi irányelv mellékleteinek a kaptán, a diklórvosz, az etion és a folpet maximális szermaradék-határértékei tekintetében történő módosításáról szóló, 2006. november 9-i 2006/92/EK bizottsági irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: a szermaradék-határérték irányelv, vagy a vitatott intézkedés) és különösen annak II. melléklete 2. cikke (b) pontjának megsemmisítését kéri.

A felperes azt kifogásolja, hogy e rendelkezések a szóban forgó maximális szermaradék-határértéket a korábbi 2 mg/kg-ról új, 0,01 mg/kg-os küszöbértékben állapítják meg, mindezt a felperes beadványainak olyan, eljárásjogilag, anyagi jogilag és tudományosan hibás értékelése alapján, amelyre eredetileg az azzal összefüggő, a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv (a továbbiakban: növényvédőszer-irányelv) szerinti értékelésre vonatkozóan került sor.

A felperes előadja, hogy a vitatott intézkedés eljárásjogilag a 451/2000 rendelet 8. cikkében előírt eljárásjogi biztosítékokat és az *auditum in alteram partem*, azaz a kontradiktórius eljárás elvét, és az indokolási kötelezettséget (EK 235. cikk) sértő módon került elfogadásra. Ezen kívül a felperes szerint a Bizottság az irányelv elfogadásakor túllépte hatáskörét, mivel az irányelv ugyanazt a célt érné el, mint a jegyzékbe történő felvétel elutasításáról szóló határozat, anélkül, hogy erre a határozatra utalna.

Anyagi jogi szempontból a vitatott intézkedés sérti i) a 91/414 irányelv 4. cikke (1) bekezdésének f) pontját, ii) a szermaradék-határérték irányelv 5. cikkét, és iii) a közösségi jog alapelveit, úgy mint a) a bizalomvédelem és a jogbiztonság elvét, b) az EK 211. cikkét és a gondos ügyintézés elvét, valamint c) az arányosság elvét.

(¹) A 76/895/EGK, a 86/362/EGK és a 90/642/EGK tanácsi irányelv mellékleteinek a kaptán, a diklórvosz, az etion és a folpet maximális szermaradék-határértékei tekintetében történő módosításáról szóló, 2006. november 9-i 2006/92/EK bizottsági irányelv (HL L 311., 31. o.).

2006. február 12-én benyújtott kereset – Görögország kontra Bizottság

(T-33/07. sz. ügy)

(2007/C 82/91)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Görög Köztársaság (képviselők: I. Chalkias és G. Kanelopoulou)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság megtámadott határozatát, másodlagosan változtassa azt meg az alábbiakban kifejtetteknek megfelelően;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege terhére a tagállamok által kifizetett egyes kiadásoknak a közösségi finanszírozásból való kizárásáról szóló, 2006. december 14-i C (2006) 5993. végleges bizottsági határozatnak (HL 2006., L 355., 96. o.) a Görög Köztársaság által kifizetett egyes kiadásokat kizáró részét támadó keresetében a Görög Köztársaság az alábbi megsemmisítési jogalapokat adja elő:

Az első, általános megsemmisítési jogalapjával, amely az összes korrekcióra vonatkozik, a felperes azt állítja, hogy az alperes megsértette a számlaelszámolási eljárásnak az 1663/95 rendelet (¹) 8. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdése a) pontjában foglalt lényeges alaki előírásait, minthogy a Bizottság elmulasztott párbeszédet folytatni a görög hatóságokkal a nekik tulajdonított jogszabálysértések súlyosságának és az Európai Uniót érintő pénzügyi kárnak az értékeléséről; másodlagosan azért kell a

felperes szerint a határozatot megsemmisíteni, mert a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy az adott időszakra vonatkozólag korrekciókat rendeljen el.

Közelebbről a felperes azt állítja, hogy az alperes azzal, hogy az olívaolaj-ágazatban kétszeresére – 5 %-ról 10 %-ra – emelte a korrekció mértékét anélkül, hogy az ellenőrző rendszer rosszbodását állapították volna meg, hiszen épp ellenkezőleg, annak javulása volt tapasztalható, túllépte mérlegelési jogkörét. Ezenkívül a felperes szerint az alperes tévesen értelmezte a közösségi jog rendelkezéseit és tévesen értékelte a ténybeli körülményeket, megsértve ezzel az arányosság elvét.

Ami a gyapotágazatot illeti, a felperes a megsemmisítést a ténybeli körülmények téves értékelésére, téves indokolásra és a korrekció alkalmazása jogalapjának hiányára, valamint az 1201/89/EGK rendelet (²) 12. cikke (1) bekezdésének téves értelmezésére és alkalmazására, továbbá a jogbiztonság elvének a költségelszámolási eljárás tíz évet meghaladó tartama miatti megsértésére hivatkozással kéri.

A mazsolaszőlő-ágazatot illetően a felperes azt állítja, hogy az alperes tévesen értelmezte a korrekciókra vonatkozó iránymutatásokat, amikor 10 %-os mértékű korrekciót állapított meg elégtelen ellenőrzés miatt, és a korinthoszi mazsolára vonatkozó korrekciót nem indokolta kielégítően.

A citrusfélékkel kapcsolatban a felperes előadja, hogy az alperes tévesen hozta fel a közigazgatási ellenőrzéseknek a felperes terhére rótt hiányosságait, megsértve ezzel az arányosság elvét, továbbá ezt a megállapítását az alperes nem indokolta kellőképpen; másodlagosan a vitatott ellenőrzéseknek az alapvető ellenőrzések közzé sorolása vonatkozásában tévesen értelmezte és időben tévesen alkalmazta a 17933/2000. sz. irat 16. mellékletét.

Végül, ami a határidőn túli kifizetéseket illeti, a felperes azt állítja, hogy az alperes tévesen értékelte a ténybeli körülményeket, amikor a B01-1210-160-as költségvetési tétellel kétszeres korrekciót eszközölt, tévesen értelmezte és alkalmazta a 296/96/EK rendelet (³) 4. cikkének (2) bekezdését a 4 %-os tartalék számítási alapjának vonatkozásában, továbbá nem adott kielégítő indokolást a felhozott kivételes körülményeket és a gádzalkodás különleges feltételeit illetően.

(¹) A 729/70/EGK tanácsi rendeletnek az EMOGA Garanciarészlege számlaelszámolási eljárása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1995. július 7-i 1663/95/EK bizottsági rendelet (HL L 158., 1995.7.8., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 31. o.).

(²) A gyapotágazati rendszer alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1989. május 3-i 1201/89/EGK bizottsági rendelet (HL L 259., 1989.9.6., 18. o.).

(³) A tagállamok által továbbítandó adatokról és az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA) Garanciarészlege által finanszírozott kiadások havi könyveléséről, valamint a 2776/88/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 1996. február 16-i 296/96/EK bizottsági rendelet (HL L 39., 1996.2.17., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 18. kötet, 453. o.).